

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 12. szám

2021. december

„Ujjongj, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és veled fogok lakni - így szól az Úr.”

Zakariás 2:14

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

Adventi evangélizációs sorozatot indítunk Márk 1,15 igéjével:

„Betelt az idő, és elközelített az Isten országa. Térjete meg, és biggyetek az evangéliumban!” A megtérés és az evangéliumi hit igazságát, fontosságát szeretnénk újra felfedezni, megerősíteni.

November 28-án, **advent 1. vasárnapján** Sztupkai Mihály hirdet igét;

December 5-én, **advent 2. vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: Dr. Thalyné Kurdi Éva;

December 12-én, **advent 3. vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: Schauermann Tamás;

December 19-én, **advent 4. vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: Kurdi Zoltán;

December 26-án, vasárnap **karácsonyi ünnepi istentisztelet lesz úrvacsorával;**

December 31-én, pénteken 17 órakor **szilveszteri istentisztelet és szeretetvendégség;**

Január 2-án, vasárnap **szövetség megújító istentisztelet** 10 órakor.

December 14-én, 19 órakor a Kodály Központban egy 50 fős felekezetközi kórus, 35 fős zenekar, valamint Pintér Béla, mint egyik főelőadó mutatják be a **Nemzetek Karácsonya** c. műsort. Minden egyes megvásárolt jegy a Pécsi Gyermekklinikát támogatja, mert a rendezvény célja, hogy a befolyt összegből egy speciálisan csecsemők vizsgálatára kifejlesztett orvosi eszközt vásárolhassanak, amivel súlyos fejlődési rendellenességeket tudnak feltárni, és gyógyítani.

Bővebb információ és jegyvásárlás:

<https://www.facebook.com/Nemzetek-Kar%C3%A1csonya-102730415546808>

Hidason vasárnaponként 15 órakor tartjuk az **istentiszteleteinket.**

A hidasi Német Nemzetiségi Önkormányzat szervezésében szabadteri **adventi gyertyagyújtó** ünnepek lesznek a művelődési ház előtt. **Advent 2. vasárnapján** a metodista gyülekezet szolgál énekekkel.

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,
Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is
Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,
az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*Uram, adj nekem bátorságot, hogy következe-
tes legyek akkor is, ha ez veszélyes; szolgálatkész
legyek, ha ez szenvedéssel jár is. Segíts, hogy
mindenkor neked éljek, és formálgj evangéliumod
eszközévé!*

H. Nouwen

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

A velünk sátorozó Isten

Hálaadó hétvége volt az új miskolci templomban

„A velünk sátorozó Isten” címmel kétnapos hálaadó hétvégét tartottak október 16-17-én az új Miskolci Metodista Templomban. A hétvége során szolgált a gyülekezet Esterházy Kórusa, valamint a nemrég alakult, fiatalokból álló fúvós zenekar is. Az igehirdetés szolgálatát mindkét napon dr. Khaled László szuperintendens végezte, aki az új templommal kapcsolatban így fogalmazott:

„Egy csoda, hogy itt lehetünk Miskolcon ebben az új épületben. Több mint két évtized tervezés, készülődés, munka után. Egy nemzedéknyi idő volt ez. Jávor András templom tervező számításai szerint a kiviteli terveket 400 napja tette a kezünkbe. De

hosszú idő volt, amíg idáig eljutottunk. Hála legyen minden támogatónak, aki összetette a kezét, és imádkozott ezért, azért aki nagylelkű volt, anyagilag is támogatta ezt a templomépítést. És hála legyen mindennek fölött Istennek, akinek tetszett, hogy megépíthessük az Ő házát. Nagy kegyelem ez. Az Ószövetségi időkből is tudjuk, hogy nem természetes ajándék ez. Még az Isten választott királya, Dávid sem építhette meg a szent hajlékot. Salamon fia feladata lett ez.”

Kívánjuk, hogy a Krisztustól kapott evangéliumhirdetés eszköze legyen az új templom, a megújulás, és az új teremtés helye, ahol erősödhet Isten népe küldetésében.

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/METHODISTA.HU/](https://www.facebook.com/metodista.hu/)

Lelki csöndre vágyom

Én Istenem, lelki csöndre vágyom,
Templomod az, ahol megtalálom.
Lelki fülem ott Rád hangolódik,
s bennem a sok bűn-görccs feloldódik.

Körülöttem zajlik a bűn-tenger:
Csöndes sziget, Uram, te légy bennem,
Ahol fáradt lelkem felüdülhet,
s újabb harcra áldást, erőt nyerhet.
Mégfáradtak nálad felüdülnek,
erőtlenek új erőre lelnek.
Bűnüldözött lelkek menedéke
Nálad van az örök csönd, a béke.

PECZNYIK PÁL

II. Az élettér megóvása mindenki számára

Az 5.-től a 10.-ig terjedő parancsolat

A Tízparancsolatoknál tapasztalható különlegesség kétségtelenül azon határjelzések közötti kapcsolatban áll fenn, amelyek célja az Istenhez fűződő kapcsolat biztosítása, és azok között, amelyek célja az emberek közötti együttélés megőrzése a veszélyekre és károokra figyelmeztető jelzések révén.

E második területre irányuló hat parancsolat közül öt tiltást jelent, és úgy kezdődnek, hogy: „Ne...”. Tehát azt hangsúlyozzák, hogy *mit nem* szabad megtennünk a másik emberrel szemben. Bizonyos módon tehát követik a Wilhelm Busch által megfogalmazott alapelvet: „A jót, ez a tétel szilárdan áll, és mindig a gonosz az, amit el kell hagyni.”

Ezt ugyanígy, azon „Aranyszabály” negatív megfogalmazása magyarázatának lehetne tekinteni, nevezetesen azét a közmondását, hogy: „Amit nem akarsz, hogy veled tegyenek meg, azt ne tedd meg senki mással sem.”

Mindenesetre figyelemre méltó, hogy éppen az emberekkel kapcsolatos parancsolatok közül az első pozitív megfogalmazású. Ez tehát bizonyos fokig mintapéldája annak, hogy hogyan lehet pozitívan és aktívan kitölteni azt a szabad teret, amely a „ne tedd” határjelzők között az emberek cselekvése számára marad fenn. Ez az ötödik parancsolat így hangzik:

5. Tiszteld apádat és anyádat

Ez a parancsolat bizonyára a Tízparancsolatnak az a tagja, amelynek hagyományos keresztény magyarázata leginkább eltér attól, amit manapság eredeti jelentésének tekintünk.

Legkésőbb Luther Kis Kátéja óta él az a megállapodás, hogy ez a parancsolat mindenek előtt kisgyermekhez és még nem nagykorú fiatalokhoz szól. Luther később ezt még kiterjesztette a szolgák és szolgálólányok irányába, hogy uraik iránti helyes engedelmességre intse őket. A Kis Káté magyarázatában ez így hangzik:

Tiszteld atyádat és anyádat! Mit jelent ez? Féljük és szeressük Istent, hogy szüleinket és urainkat meg ne vessük, és fel ne dühítsük, hanem tiszteletben tartjuk őket, őket szolgáljuk, és engedelmesek legyünk irántuk, őket szeressük, és értékeljük.

Luther és az őt követő sokak felfogásában, akik a Kátét alkalmazták, itt egy családapa beszél a gyermekekhez és háza népéhez. Az alatt, hogy *tisztelni*, itt elsősorban az *engedelmességet* kell érteni.

Az igemagyarázók egyet értenek abban, hogy a parancsolat eredeti jelentése más hangsúllyal bírt. Mint a Tízparancsolat minden más parancsolatnál is, ebben a parancsolatban elsősorban nem a gyerekek a megszólítottak, akiknek meg kell tanulniuk az életben tanúsított magatartást, hanem a szabad izraelita férfi, akinek kötelessége, hogy felelősen cselekedjék családjáért, szolgálatában levőkért és a körülötte levő emberekért. Az ötödik parancsolatban tehát a „családapat” figyelmeztetik, hogy tisztelje a (megidősödött) szüleit. *Őket tisztelni* azt jelenti itt: *róluk gondoskodni, nekik egy méltányos időskori ellátást biztosítani*, vagy - mai szóval - *méltóságteli életet biztosítani számukra*.

Ez nyilvánvalóan az antik világban sem volt egészen magától értetődő, ahogy azt néha gondoljuk. A mózesi törvényben egy sor olyan előírás van, amelyek megfelelő konfliktusokra mutatnak rá. Jézus is kritikával illeti a kora törvénytanaítoi által megengedett törvényszerkezetet, amelyek egy trükk alkalmazása révén lehetővé teszik, hogy elvonják az olyan tőke hasznélvezetet, amelynek tulajdonképpen a szülők ellátását kellett volna szolgálnia. (Márk 7:9-13)

Tudjuk, hogy ez manapság is egy nagyon kényes téma. Itt nem csak a gyermekek és gondozásra szoruló szülők közti személyes viszonyról van szó. Ezzel ugyanis egy társadalmi problémát hozunk szóba: hogy működik a generációk közötti együttműködés? És e kérdés mögött egy sokkal általánosabb téma rejtőzik el: hogy bánik a társadalom a köztük lévő gyengékkel, azokra, akikre nem, vagy már nem jellemző az anyagi termelőképesség?

A Biblia azt a meggyőződést vallja, hogy valamely társadalom összetartó erejét (gittjét) a gyengékkel és segítségre szorulókkal való bánásmód jelenti. Az ötödik parancsolat az erre vonatkozó legfontosabb példaként a megidősödött szülőkkel való bánásmódot állítja elénk. Ez abból is nyilvánvalóvá válik, hogy ez az egyetlen parancsolat, amelyhez „ígéret” is kapcsolódik, tehát pozitív utalást tartalmaz, annak betartásával járó pozitív következményekre: *„hogy hosszú ideig élhess (és jó dolgod lehessen) azon a földön, amelyet Istened az Úr ad neked!”* Egy társadalom csak akkor tud fennmaradni, ha működik a generációk közötti kölcsönös tisztelet - és azt, amit az idős szülőkről és azok generációjáról mondtunk,

azt tükrözve alkalmazhatnánk a meg nem született élet és a felnövekvő generációra vonatkozó tiszteletre és gondoskodásra is.

Ezzel kapcsolatosan álljon itt egy nagyon érdekes megfigyelés. A rabbinusok azt mondták: ez a parancsolat a legnehezebb a törvény parancsolatai sorában - ami még egyszer betekintést ad e tematika kényes voltába! Azonban azt is tudták, hogy melyik volt az összes parancsolat közül a legkönnyebb, nevezetesen egy parancsolat, amely V. Mózes 22:6-7-ben található, és így hangzik: *„Ha útközben valamely fán, vagy a földön madárfészket találsz, amelyben fiókák, vagy tojások vannak, és az anya rajta ül a fiókákon, vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiókákról. Az anyát ereszd el, és csak a fiókákat fogd meg...”* Ezt ma a fajök védelmére hozott fontos rendelkezésnek tekintenénk. Az anyamadarat meg kell kímélni, hogy esélye legyen egy új fészekalj létrehozásával gondoskodni az utódokról és a faj fennmaradásáról.

Ami azonban a rabbinusokat arra ösztönözte, hogy összehozzák a két parancsolatot, az az a tény volt, hogy a második parancsolat ugyanazt az ígéretet tartalmazta, mint az ötödik a Tízparancsolatban, nevezetesen, *hogy jó dolgod legyen, és hosszú ideig élj!* A teremtett világ megóvása és a szülők tisztelete szorosan összetartozik, az emberi társadalom és a természet ökológiája egy társadalom túlélésének alapfeltétele! Hogy megmaradjon a szabadságunk így cselekedni, ebben akar segíteni bennünket az ötödik parancsolat.

DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Mi az, ami valójában megmarad?

Ha nyugtalan időkben egyszer csak feltesszük a kérdést, hogy tulajdonképpen mi az, ami végül valójában megmarad mindabból a nyugtalanságból, a gondolatok és megfontolások huzavonájából, mindazokból a gondokból és félelmekből, vágyakból és reményekből, amelyek belőlük fakadnak - s ha aztán azt akarjuk, hogy a Bibliától kapjunk választ, akkor az így hangzik: mindebből végül egyetlen dolog marad meg, mégpedig a szeretet, amely gondolatainkban, gondjainkban, kívánságainkban és reményeinkben bennünk volt. Minden más, amit nem szeretetből gondoltunk, s amire nem szeretetből vágytunk, megszűnik, elmúlik. Minden

gondolat, minden felismerés, minden beszéd megszűnik, ha nincs benne szeretet. A szeretet azonban nem szűnik meg soha (Korinthusiakhoz írt első levél 13:8)...

Miért kell minden másnak megszűnnie, s miért csak a szeretet nem szűnik meg soha? Azért, mert egyedül a szeretetben mond le az ember saját magáról, adja oda akaratát a másikért. Egyedül a szeretet az, ami nem a saját énekből jön, hanem egy másik énekből, Isten énekből. Mert csak a szeretetben cselekszik maga Isten általunk - míg minden másban mi magunk cselekszünk; nekünk gondolataink, szavaink, felismeréseink vannak, de a szeretet Istené.

És ami tőlünk van, annak meg kell szűnnie, de ami Istentől van, az megmarad.

DIETRICH BONHOEFFER
JÖJJ VELEM! CÍMŰ KÖNYVBŐL

Kövek és kavicsok

I.

*Ott hova rendeltek -
a nagy vizek partján,
a szárazföldnek vetve hátadat,
te szürke kődarab;*

verjen bár vadul háborgó
hullámok morajló serege,
vagy cirógasson szelíden
fodros habok ringása;

ostromoljon tomboló szélvihar,
vagy vegyen körül
lágyszellő suhogása;

éjjel és nappal,
nyárban és fagyban:
- tarts ki az őrhelyeden!

II.

*Ki farag valaha bennünket egészre -
tanakodott öt hatalmas szikla.
Ne féljeteK, türelemmel legyetek!
- felelte az Alkotó;*

s küldött zúgó vihart,
jeget és tomboló szelet,
vad esőt, kavargó havat,
tűző napot és metsző hideget.

Öt kavics, sima és lapos:
- nagyok voltunk, mivé lettünk,
heverünk a porban.

Dávid, aki harcba indul,
mind az ötöt felszedi,
és fegyvereit Istenének köszöni.

S Ö R É D I P Á L

Halálos zsákmány

*Példázat a sasról,
a zsákmányhoz való ragaszkodás miatt, amely tragédiába torkollik...*

Egy zimankós télen történt. Az Erie-tó felől hatalmas jégtáblák sodródtak a Niagara vízesés irányába. Az egyikén egy döglött birka hevert. Egy sas, amely az áramlat fölött körözött, észrevette, és nyomban lecsapott rá. Karmait mélyen belevájta a tetembe, és pengeéles csőrével egyik falatot a másik után hasította ki belőle. Időközben a jégtábla egyre közeledett az óriási vízeséshez, ám a sas továbbra is nyugodtan üldögélt zsákmányán.

Csupán időről időre arrafelé kémlelt éles szemével, ahol a víztömeg a sziklákról a mélybe zúdult. Jól tudta, hogy neki csak ki kell terjeszteni a szárnyait, és máris felemelkedhet a magasba.

A víz elkezdett pezsegni és kavarogni körülötte, s a jégtábla egyre hevesebben száguldott.

A vízesés felől finom permet szállt fel, és megtelepedett a sas tollazatán. Ő azonban úgy vélte, még RÁÉR, még bekaphat egy hatalmas falatot.

Ekkor a jégtömb zuhanni kezdett. A sas a szárnyait emelgette, DE - NEM tudott felszállni.

A karmai egyszerűen belefagytak a birka széthasított, megmerevedett tetejébe. A sas hevesen csapkodott szárnyaival - de MINDHIÁBA.

A jégtáblával együtt a mélybe zuhant, és ott lelte sírját.

Észre sem vesszük mikor vágyaink megkötöznek minket, és hiába akarjuk elengedni nem sikerül, és fogságban tartanak minket. A világi szenvedélyek is ilyenek, ital, kábítószer, pornográfia, melyek ártanak az egészségünknek, és bűnbe sodorhatnak, megbetegítik az életet, és idő előtti halált okozhatnak.

I N T E R N E T

Rágalmazás

Amilyen mértékben szívünkben megmarad a bűn, ugyanolyan mértékben rátapad minden szavunkra és cselekedetünkre is. Féltő, hogy a bűn nem csak megbetegíti szavainkat, hanem teljesen meg is fertőzi.

Kétségtelen, hogy ítélet alá esik minden szeretet nélküli beszéd, minden, ami nem testvéri szeretetből ered, és minden, ami nem felel meg az arany szabálynak: „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” (Máté 7:12) Ez érvényes arra is, ha valaki rosszakat mond valakiről, távollétében mások előtt a hibáit ecseteli; mert senki sem szeretné, hogy hibáiról beszéljenek, amikor nincs ott. Sok embernek bűne ez, még a keresztények között is. Milyen kevesen tartják be még mindig a régi jó szabályt: „Elhunytakról és távollévókról vagy jót, vagy semmit” (latin közmondás). De még ha be is tartják - vajon mentesek-e minden hasztalan fecsegéstől? Nem; és ezért ők is kétségkívül bűnösök, és megszorítják az Isten Szentlelkét (Efézus 4:3). Ne felejtjük el: „minden hasztalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján” (Máté 12:33).

A SZERETET MINDENEKFELETT - JOHN WESLEY BRE-
VIÁRIUM

Mit üzen az életem?

Mind gyakrabban kérdezem:
Mit üzen az életem
másnak? Minek voltam itt?
Életem elfolyt éveit
mire tékoztam el?
Mit bízott rám Mesterem?

Bűnbánattal kérdezem:
Mit üzen az életem?
Hirdette, mit Tőle vett,
hogyan az Isten Szeretet?
Üzente, hogy az a Vér
megtisztít a Krisztusért
minden embert, aki itt
Hozzá viszi bűneit?
Mutatta a Golgotát?
Hirdette, hogy van tovább,
hogyan van Út a Mennybe fel?
Mit üzen az életem?

FÜLE LAJOS

Segíts meglátnom, hogyan lakozol azokban, akikkel együtt lakom!

Segíts, hogy minden hívőben a te jelenlétedet tiszteljem!

R. BOHREN

Csakugyan azt mondta Isten?

Ami Jézus és a farizeusok között lejátszódik, csak a megismétlése Jézus azon első kísértésének (Máté 4:1-11), amelyben az ördög megpróbálta őt ellentmondásba keverni Isten igéjével. Jézus legyőzte ezt, mivel lényegi egységben volt Isten igéjével. Jézus ezen megkísértésének megint csak előjátéka volt az a kérdés, amellyel a kígyó a paradicsomban Ádám és Éva bukását okozza: „Csakugyan azt mondta Isten...?” (I. Mózes 3:1) Ez az a kérdés, amelyet minden viszály magában rejt, s amellyel szemben az ember tehetetlen, mivel az a lényegét képezi; ez az a kérdés, amelyet csak a viszályon túlról lehet - nem megválaszolni, hanem - legyőzni. Végül pedig minden ilyen kísértés megismétlődik azokban a kérdésekben, amelyekkel mi is folyton szembe kerülünk Jézussal, amikor kérjük, hogy döntsön a konfliktus helyzetekben, amikor bevonjuk kérdéseinkbe, konfliktusainkba és viszályainkba Jézust, és tőle követeljük a megoldást.

Már az Újszövetségben sincs egyetlen olyan az emberek által Jézusnak feltett kérdés, amelyet Jézus úgy válaszolna meg, hogy elfogadja a kérdésben rejlő emberi vagy-vagy helyzetet. Jézus nem engedi, hogy az emberek döntőbíróknak kérjék fel az ilyen élethelyzetekben, vonakodik attól, hogy emberi alternatívák elkötelezettjévé váljon. „Ember, ki tett engem bíróvá fölöttetek, hogy megosszam az örökséget?” (Lukács 12.14)

DIETRICH BONHOEFFER
JÖJJ VELEM! CÍMŰ KÖNYVBŐL

A mester érintése

Ütött-kopott volt, s az árverező
Úgy hitte, fáradni kár.
Mégis kezébe vette a vén hegedűt,
S mosolygva mutatta fel.
– Hölgyeim és uraim, figyelmet kérek!
Lássuk, a licitálást ki kezdi?
Egy dollár, ott hátul, kettő, igen!
Csak kettő? Ki ad hármat?
Három dollár először, és másodszor is...

Már koppant volna a kalapács, de mégsem,
A terem végéből ősz hajú férfi
Lépett közelebb, s felemelte a vonót;
Letörölte a port az ódon hangszerről,
Felhangolta a megereszkedett húrokat.
Tiszta és édes dallam kelt szárnyra,
Akár egy égi angyal éneke.

Elhallgatott a muzsika, s az árverező
Furcsán fojtott hangon szólt:
– Ki ad többet a régi hegedűért?
Felmutatta a hangszert és a vonót.
– Ezer dollár, ki ad érte kettőt?
Kétezer dollár! Ki ad hármat?
Háromezer először, háromezer másodszor,

Háromezer harmadszor!
Tapsolt a terem, de valaki bekiabált:
– Nem értem, mitől ez a hirtelen
Értéknövekedés?
Nem váratott magára a válasz:
– A mester érintésétől.

Sok emberélet, akár a lehangolt húr,
Ütött-kopott, vétkektől szennyes,
Megkaphatja bárki olcsón,
Bizony, mint az avított hegedűt.
Egy tál lencse, pohár bor,
Perdül a kocka – és sodródik tovább.
Az ára szinte semmi, s kis híján
Koppan már a kalapács.
Ám jó a mester, s a tudatlan tömeg
Nem érti, mitől a hirtelen változás,
a lélek értékét megezerszerzi.
Pedig egyszerű: a mester érintésétől.

MYRA B. WELCH

Az én kis fűkunyhóm

Egy hajótörés egyetlen túlélőjét egy kicsiny, lakatlan szigetre sodorták a hullámok. Lázasan könyörgött Istenhez, hogy mentse meg. Két hónapra keresztül leste a láthatárt, hátha érkezik segítség, de egyetlen hajó sem járt arra. Végül kimerülten összeeszkábált magának egy kis kunyhót leveles ágakból, hogy védelme legyen az időjárás viszontagságai ellen, s elrejtthesse megmaradt holmiját.

Egyik nap, míg a viharos időben élelemért rótt a szigetet, arra ért haza, hogy kunyhója lángokban áll. Megtörtént a legrosszabb, amitől félt! Mindene odalett. Fájdalom, düh és kétely szorongatta a szívét. „Isten, ha vagy, hogy voltál képes ezt is megtenni velem?” – sírt keservesen.

Másnap hajnalban hajókürt hangja ébresztette. A hajó közeledett a parthoz. „Hogy találtak rám?” – kérdezte az elgyötört ember megmentőtől. „Észrevettük a füstjelet, amit küldött”, - hangzott a válasz.

Könnyű elkedvetlenedni, ha rosszul megy sorod, de ne csüggedj, Isten dolgozik az életünkben, a legnagyobb fájdalom és szenvedés közepette is. Jusson eszedbe ez a történet legközelebb, mikor úgy érzed, porig égett kis fűkunyhód. Lehet, azért történt, hogy hozzád vonzza Isten segítő kegyelmét.

I N T E R N E T

T e r e m t é l - e ?

Azért vagy itt, hogy hivatásod töltsd be.
Isten sokáig vár a jó gyümölcsre.
Míg napjaid a semmibe peregnék,
hány gondja, kínja vár az embereknek,
hány könny, kiáltás, fájdalom a testben!
Maradt-e szív, kéz miattad üresen?
Van-e magány, mi ellenedre szólhat?
Teremtél-e az Örökkévalónak?

Kell-e az Ige akkor is, ha vádol?
Tanultál-e a meddő fügefától,
vagy ürességed látszatokkal földted?
A „Még egy év” is lassan már mögötted,
maholnap véget ér a földi élet...
Felmérted-e, hogy mennyi év mivé lett,
s mi lesz, ha ez már az utolsó hónap?
Teremtél-e az Örökkévalónak?

F Ü L E L A J O S

A m i k o r m i n d e n i n g y e n v o l t a z á r u b á z b a n

Egy csütörtök este apa és anya elmentek 9 éves fiúkkal a legközelebbi szupermarketbe, hogy elvégezzék kissé elhalasztódott nagy karácsonyi bevásárlásukat. Megtöltötték a bevásárló kocsit árukkal, s odaértek a

pénztárhoz. A pénztárnál ülő lány kedvesen rájuk nézett, és intett, hogy mehetnek tovább. „Köszönjük, hogy nálunk vásároltak. Ma minden ingyen van, nem kell fizetniük semmit.”

Képzeld el a szülők reakcióját! Ez biztos nem lehet igaz, és az apa elkezdi rárakni a futószalagra a vásárolt termékeket. Annyi szent, hogy nem április elseje van. Aha! Biztosan a Kandi kamera! Zavartan mosolyogva pakolja tovább az árut a kocsiból a futószalagra. Mikor a pénztáros lány újra erősködik, hogy nem kell fizetni semmit az áruért, kezdenek dühösek lenni. Értik ők a viccet, de késő van, sietniük kell, nem ácsoroghatnak itt egész nap.

De hol a gyerek? Ő hogy reagált a hírre? Amikor meghallotta a várászsót: „ingyen”, kisurrant a sorból, megragadott egy bevásárló kocsit, s kezdett belegyűjteni a polcokról mindent, mit szemé-szája kívánt: cukorkákat, csokoládét, chipset, kekszet, cd-eket, játékokat. Ő nem foglalkozott azzal, miért van ingyen, miért nem, csodálatosnak tartotta a dolgot, és nagyon örült neki.

Valahogy így vagyunk Jézus eljövetelével. Karácsonykor megszületik, és felajánl nekünk egy szeretetben, kegyelmekben, reménységben bővelkedő életet. Sokan azt gondolják, ez túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. Valami becsapás van a dologban. Mások viszont gyermeki bizalommal átadják magukat az örömegek, és megköszönik az ajándékot. Hiszen Isten szeret minket, az Ő gyermekei vagyunk!

[HTTPS://ESZMEKEDESEK.BLOGSPOT.COM/2010/12/TORTENETEK-ADVENTRE-14.HTML](https://eszmelkedesek.blogspot.com/2010/12/tortenetek-adventre-14.html)

„Hát nem csodálatos?...”

A történet nyári, mégis - ki tudja miért? - mindig éppen ilyenkor, karácsony tájékán jut az eszembe.

Egy forró augusztusi délutánon tikkadtan üldögéltem a patinás olasz városka, Arezzo parkjának évszázados fái alatt. Közelemben, egy másik árnyékos padon, miniszoknyás, csinos kismama terpeszkedett, lábával ringatva a babakocsit, melyből egyre követelődzőbb hangok szálltak a magasba. Az anyuka végül megelégelte a sírást, kigombolta a blúzát, és ott a parkban, a járókelők szeme láttára elkezdte szoptatni a babát. A kavicsos úton, a történelmi belváros irányából ekkor egy ferences barát

közeledett. Negyven év körüli, sötét hajú, jellegzetes olasz figura volt, kezében piros szegélyű, nyitott könyvvel. Átszellemült arcán látszott, hogy imádkozik. Amikor felnézve megpillantotta a szoptató mamát, elmosolyodott, és megállt. A hóna alá csapta az imakönyvét, és egy jó percen át mozdulatlanul, mosolyogva gyönyörködött a látványban. Aztán közelebb lépett, köszönt, és barátságosan megkérdezte az anyukától, hogy jól eszik-e a baba. A kismama büszkén igennel válaszolt, majd odébb húzta blúzának nyílását, s a másik mellére helyezte szuszogó-csámcsogó, tejes szájú magzatát.

A barát most egészen közel hajolt hozzájuk, hüvelykujjával kis keresztet rajzolt a baba homlokára, és megáldotta: „Ti benedica il Signore...” Aztán felegyenesedett, barátságosan elköszönt, és tovább indult. Kinyitotta a könyvét, de mielőtt folytatta volna az imádságot, még egyszer megállt, hátrafordult, visszamosolygott és visszaintegetett. Amikor eléem ért, újra megállt, és felém fordult. Nyilván észrevette, hogy az előbbi jelenet szemtanúja voltam, ez huncut mosollyal, bizalmasan, mint férfi a férfinak, ezt mondta: „Hát nem csodálatos? A Madonna ugyanígy szoptatta egykor a gyermek Jézust...” Néhány pillanatig elgondolkodott, félig lehunytt szemmel a távolba nézett, aztán egy utolsó mosolyt küldve a miniszoknyás Madonna és gyermeke felé, imádkozva tovább sétált.

DOBOS LÁSZLÓ: „LÓ A TEMPLOMBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Testvéri szeretet

*És ímé az Isten ajándékba adta néked mindazokat,
kik te veled hajóznak. (Ap. Csel. 27:24)*

Paul egy autót kapott karácsonyra a testvérétől. Karácsony este, amikor kijött az irodájából, egy utcagyerek ámuldozva járkált a csillogó-villogó új kocsik körül.

- Uram ez az ön autója? - kérdezte.

Paul biccentett.

- A bátyámtól kaptam karácsonyra.

A fiú meghökkent.

- Azt akarja mondani, hogy a bátyja adta magának ezt az autót, és magának ez semmibe se került? Öcsém, bárcsak.. Elbizonytalanodott.

Paul persze tudta, hogy fogja a fiú folytatni. Bizonyára azt kívánja, hogy bárcsak neki is ilyen testvére lehetne. Amit azonban a srác mondott, tetőtől talpig megrázta.

- Bárcsak - folytatta a gyermek - én is ilyen testvér lehetnék!

Paul csodálkozva nézett a fiúra, majd ösztönösen hozzátette:

- Elvigyelek egy körre?

- Ó, igen! Szeretném.

Rövid kocsikázás után a fiú-szemében különös fény csillogott - Paulhoz fordult:

- Uram, megtenné, hogy megáll a házunk előtt?

Paul titkon elmosolyodott. Már sejtette, mit akart a fiú. Meg akarta mutatni a szomszédoknak, hogy egy nagy kocsi hozta haza. De megint tévedett.

- Megállna ott, a lépcsőknél? - kérte a fiú. Felfutott a lépcsőn, s Paul nemsokára hallotta, ahogy jön visszafelé. De már nem olyan gyorsan, mint ahogy elment. Karjaiban mozgássérült kisöccsét cipelte. Leültette a legalsó lépcsőre, egészen odabújt hozzá, majd rámutatott az autóra:

- Itt van, Öcskös, amiről fent beszéltem neked! A bátyjától kapta karácsonyra, és egy fillérbe se került neki. Egy napon én is ilyet akarok neked adni. Akkor majd te is láthatod azt a sok szép dolgot a karácsonyi ablakokban, amiről mindig megpróbáltam mesélni neked.

Paul kiszállt az autóból, beemelte a béna fiút az első ülésre. Csillogó szemű bátyja pedig beszállt a háta mögé, és megkezdődött hármójuk fejlethetetlen ünnepi kocsikázása.

Azon a karácsonyon Paul megértette, mire gondolt Jézus, amikor ezt mondta: Nagyobb boldogság adni!

I N T E R N E T

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

János 3:16

Immanuel!

Végig a domboldalon
szél söpört át a fák között,
még végül a háztetők
gerincén keresztülbukva
a templom falának ütközött.

De, te, Uram, bent
itt vagy velünk,
bár rázza az ajtót, ablakot,
a zárat, a kilincset
ez a dühös, fagyos világ.
De te ránk bízod
a mennyei kincset,
Jézust, az ártatlant,
a törekeny gyermeket,
s vele a Lélek szerinti
harmóniát.

És még a jeges szelek is
lecsillapodnak,
házad falánál enyésznek el.
Ahogy a te néped,
tebenned bízva,
neked ünnepi zsoltárt
énekel.
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Örülsz-e a nagy karácsonynak?

Keller Sámuel, a világ egyik legismertebb és legáldottabb evangélizátora mondta el:

1903. decemberében történt. Leányom betegen feküdt, s én siettem a gyógyszertárba, hogy fontos orvosságot hozzak neki. Freiburg utcáit frissen esett hótakaró fődte. Hirtelen két idős asszonnyal találkoztam.

Egyiküket ismertem. Köszöntem nekik, és tovább siettem mellettük. Az ismerős asszony azonban rám kiáltott: „Várjon egy kicsit, legyen olyan szíves! Hadd mutassam be a barátnőmnek, aki 84 éves, és nem tud olyan gyorsan menni. Végig hallgatta az evangelizáló előadásait, a Megváltónak adta a szívét, és most szeretné megszorítani a kezét. Álljon meg egy kicsit, és mondjon neki egy-két jó szót. Az orvos véleménye szerint már nem sok ideje van ezen a földön.” - „Jó - feleltem rá, - de valóban csak néhány szót mondhatok. Pár évvel ezelőtt, röviddel karácsony előtt, mint most is, egy kis wesfaliai városban jártam. Egy estén a biblióra után egész sötétben a szállásom felé tartottam. A keskeny utcaközön szorosan mentem el két kisfiú mellett. Susogva beszéltek egymással. De jó fülem van, és menet közben elkaptam egy mondatot: „Kurt, te is olyan rettenetesen örülsz a karácsonynak?” - Nézze, ez az én néhány szavam. Abban a rövid időben, amit még ebben a földi életben tölt, az legyen a foglalkozása és első hivatása, hogy reggeltől estig éppúgy, mint az éjszaka álmatlan óráiban az eljövendő dicsőségre gondoljon az Úr Jézusnál, és úgy örüljön neki, mint ez a gyermek a karácsonynak. Az Úr áldja meg!”

Körülbelül négy hónappal később egy délnémet városban szolgáltam. Egyszer csak egy férfi keresett fel. Bemutatkozott, mint államminiszter M-ből, és megindultan mondta el: „Édesanyám temetéséről jövök. Rám bízta, hogy hozzam el a köszöntését, és fejezzem ki a háláját azokért a jó szavakért a havas utcán, melyek által az utolsó hónapjai olyan derűssé és örvendezővé váltak!”

PÁSZTOROKKAL VAGYOK ÚTBAN CÍMŰ KÖNYVBŐL

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírelevelék is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Áldott adventi készülődést kívánunk!

Jászolban fekszik,
de a világot tatja fenn;
Pólyákba takarják,
de halhatatlansággal ruház
fel bennünket;
Tejjel táplálják,
de imádás hódol neki;
Nem talál helyet a
szálláson,
de templomot épít
magának a hívők szívében;
– hogy erős legyen
a gyöngeség,
gyöngé lett az Erősség.

AUGUSTINUS

*Örömteli karácsonyi ünnepeket
és reményteli új évet kívánunk!*

